

Kilenc ló

*Születésnapomra
kaptam a feleségemtől kilenc lófejet,
lidérces fényképeket fekete márványlapokon,
egy kilenc kisebb négyzetből álló nagy négyzetet,
amely olyan nehéz, hogy a művész
maga vállalta, hogy felfúrja
a fehér kőfalból kiálló fagerendára.*

*Fehér lófejek profilból,
mintha egy éjszakai sétán vakuztak volna rájuk.*

*Fehér lófejek
nézik az olvasófotelomat
mély, sötét, egész biztosan síró szemekkel.*

*A nyitott szájuktól akár halottak is lehetnének –
a fényképész fölöttük áll,
lába alatta szalma, fekete kocsija az istállóajtó előtt.*

*Kilenc fehér ló,
vagy egy ló, amit a gép megkilencszerezett.*

*Szinte mindegy, annyi szomorúság gyűlt itt össze,
a hosszú, fehér fejükön,
legelőktől és kockacukroktól oly távol –
ezeken a Szent Bertalan- és Szent Ágnes-fejeken.*

*Páratlanul befogva,
nem húzva semmit,
nézzetek le a mindennapi ügymenetre.*

*Nézzetek le erre az asztalra, ezekre a poharakra,
az összehajtogatott szalvétákra,
a villa és a kés esti lakodalmára.*

*Nézzetek le, mint egy kilencfejű isten,
és jelezzétek nemtetszéseteket*

vagy szelíd elnézések, hogy örömiüket lellessük tévelygéseinkben.

Nézzetek le erre a gyertyakoszorúra, amely fehér fejetek alatt lobog.

Legyen szenvedő szemetek és névtelen halálotok a zabla, amely visszatart minket attól, hogy elkóboroljunk egymástól, és legyen a heveder, amely hozzáérsít – miközben szikrázó patával galoppoznak el az éjszakában – a mindennapok hasához.

Jó hírek

Amikor meghallottam a hírt a telefonban, hogy először rosszul gondolták, és még sincs rákod,

a konyhában voltam, és egy receptet próbáltam követni, hol a szakácskönyv, hol a sütő felé nézegetve, le-fel rakosgatva a szemüvegemet a homlokomról az orromra,

egy receptet, mint kiderült, a ratatouille receptjét, ami egy elég bonyolult zöldséges fogás, úgyhogy te vagy bármely másik kutya csak fintorognátok tőle.

Elképzelttem, hogy ha itt lennél, összegömbölyödve aludnál az ajtóban, fejedet a farkadon nyugtatva.

Miután megtudtam, hogy nem vagy beteg, minden egészen más megvilágításba került, és a szokásosnál jobb színben tűnt fel.

Például (és most használom először és utoljára ezeket a szavakat versben) elhatároztam, hogy reszelek egy kis sajtot,

bár fogalmam sem volt, hogy illik-e a ratatouille-hoz, a sajtreszelő láttán pedig, ahogy vörös nyelével ott fekiúdt a fiókban,

*együtt a többi konyhai eszközzel, elcsodálkoztam azon,
hogy mennyire tökéletesen is alkalmas
sajt reszelésére, ahogy te, széles mosolyoddal,*

*barna és fehér bundáddal
tökéletesen arra vagy tervezve, hogy az a kutya legyél, aki vagy.*

A macska elaltatása

*Az asszisztens fogja az asztalon,
a bundája petyhüdten lóg csenevész csontvázáról,
az állatorvos pedig felemeli a folyadékkal teli tűt,
amely majd átvezeti a kilencedik életébe.*

*„Fájdalommentes – nyugtatgat –, mint visszaszámolni
száztól”, de szeretném neki megmondani,
hogy szegény macskánk egyáltalán nem tud számolni,
pláne nem visszafelé, pláne nem száztól.*

KŐRIZS IMRE fordításai